

פועלים מתוך רצון שלם

אחד הדברים החשובים ביותר בחיים הוא לפעול מתוך רצון שלם.

מהו רצון שלם?

דבר ראשון – רצון, לא ריצוי.
אדם צריך לזהות היטב מה הוא באמת רוצה.
לא מה נדרש ממנו, לא מה מצופה ממנו, לא מה “אמור להיות” – אלא מה הוא באמת רוצה.
זה מפתיע כמה אנשים לא באמת יודעים מה הם רוצים.
יש יותר אנשים שיודעים מה הם לא רוצים, מאשר כאלה שיודעים מה הם כן רוצים.

להיזהר מ”חמ”ץ” – חייב, מוכרח, צריך

בעולם האימון מלמדים אותנו לאתר את הרצון האמיתי ולהיזהר מ”חמ”ץ” – ראשי תיבות :
חייב, מוכרח, צריך.
כשאדם אומר לעצמו “אני חייב” או “אני מוכרח לעשות”, הוא נכנס למקום של **שיעבוד פנימי**,
ולא של רצון משוחרר.

ברגע שאנחנו אומרים לעצמנו “אתה צריך”, מתעורר בנו קול פנימי שאומר “לא, אתה לא.”!
המקום הזה יוצר התנגדות, עייפות ושחיקה.

הדרך הנכונה היא ליצור תנועה ועשייה מתוך רצון – לא מתוך חובה.
אני רוצה להיות בריא, רוצה להיות רגוע, רוצה לפעול בטוב. לא “חייב”.

רצון – אותיות רץ

כשאנחנו מחוברים לנקודת הרצון, מתמלאים בכוחות ובאנרגיה.
רצון הוא אותיות “רץ” – “כי כשאדם רוצה באמת, הוא נע, זז, מתעורר לחיים.

שרה והגר – פעולה ללא רצון שלם

שרה אומרת לאברהם :

“ותאמר שרי אל אברהם הנה נא עצרני ה' מלדת, בא נא אל שפחתי, אולי אבנה ממנה, וישמע אברהם לקול שרי” (בראשית ט”ז, ב.).

האם שרה באמת רוצה בכך?
נראה שלא. היא פועלת מתוך תחושת הכרח – “אין ברירה”.

וכך קורה :

“ויבא אל הגר ותהר, ותרא כי הרתה, ותקל גברתה בעיניה”.

הגר אכן הרתה, אך התוצאה קשה – היא מזלזלת בגברתה.
תגובה של שרה חריפה מאוד :

“ותאמר שרי אל אברהם חמסי עליך... לשפט ה' ביני וביניך” (שם, ה.).

שרה כועסת מאוד, למרות שאברהם לכאורה לא אשם.
רש”י מסביר :

“חמס העשוי לי, עליך אני מטילה העונש... הנה לך להתפלל על שנינו” (רש”י שם).

היא גם מוסיפה :

“שאתה שומע ביזוני ושותק”.

שרה חשה פגיעה קשה – לא כי אברהם טעה, אלא כי היא עצמה פעלה **לא מתוך רצון**, אלא מתוך תחושת חובה.

וכשהפעולה אינה נובעת מרצון שלם – היא מולידה כאב, תסכול וביקורת.

חז"ל אף מוסיפים :

"הַכְּנִיסָה עֵין הָרָע בְּעֵבֶרָה שֶׁל הָגֵר וְהַפִּילָה עוֹבְרָה..." (רש"י שם ו').

כלומר, שרה חיבלה במודע או שלא במודע, במה שהיא כביכול רצתה, כי היא לא באמת רוצה. כשאין רצון שלם, גם התוצאה מתערערת.

רצון הוא דופק החיים

הרב קוק כותב :

"הרצון יסוד החיים הוא, הוא מוכרח להיות פועם בחיים"
(שמונה קבצים ח, כח)

הרצון הוא **הדופק של החיים**. ככל שאדם מחובר יותר לרצונו – כך הוא חי, נמרץ ומלא אנרגיה.

"המוסר, התורה, כל אור קדוש ועליון – צריך הוא לפעול עליו וליישרו, אבל לא לטשטש את כוחו."

התורה והמוסר צריכים **לכוון** את הרצון, לרומם ולעדן אותו – אבל לא להחליש אותו.

"החלשת כוח הרצון על ידי מעמסות מטרידות, אפילו כשנובעות ממקום קדוש, מדלדלת את הוד האדם... המעטת הטרחים היא אחת ממגמות התורה האלוקית."

לא כל חומרה היא מבורכת. לפעמים ההחמרה מחלישה את כוח הרצון – ואת כוח החיים עצמו.

עוד כותב הרב קוק :

"כשמרגיש האדם שרצונו רפוי – צריך להתאמץ לחזקו בכל מיני אימוץ, כדי שיוכל להוציא אל הפועל כל דבר טוב, שחוק טבעו מתאים לו"
(שמונה קבצים ג, קמג)

הדרך המרכזית לחיזוק הרצון היא **לעשות ולפעול מתוך רצון שלם**.

לא מתוך ריצוי, לא מתוך הכרח, אלא מתוך חיבור פנימי אמיתי.

יהי רצון שנזכה לדעת את רצוננו האמיתי, לפעול מתוכו, ולהביא לעולם אור, ברכה וטוב.